

РОЛЬ ДУХОВНОГО ІНТЕЛЕКТУ СТУДЕНТІВ МЕДИКІВ У ПІДВИЩЕННІ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В УМОВАХ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ

Юхно Н. В.

викладач

Харківський національний медичний університет

М. Харків, Україна

Автор намагався висвітлити роль духовного інтелекту в процесі вивчення іноземної мови студентами медиками в умовах змішаного навчання, його ключові принципи та компоненти. Матеріал статті розрахований на широке коло читачів від викладачів до студентів, наведені корисні поради та напрямки подальшого дослідження.

Ключові слова: *духовний інтелект, духовність, студенти медици, змішане навчання, критерії*

The author tried to highlight the role of spiritual intelligence in the process of learning a foreign language by medical students in conditions of blended learning, its key principles and components. The material of the article is intended for a wide range of readers from teachers to students, useful tips and directions for further research are given.

Keywords: *spiritual intelligence, spirituality, medical students, blended learning, criteria*

Духовний інтелект (ДІ) як новий тип інтелекту в освіті досліджувався обмежено. Оскільки він пов'язує психічне та духовне життя людини з її продуктивністю та функціонуванням, він може відігравати особливу роль у навчанні студентів медиків іноземної мови. Це складний процес, який включає численні чинники та рівні, щоб ефективно відбуватися та вимагає інтеграції змінних і проблем, пов'язаних як з викладачами, так і зі студентами. Одним із найважливіших стимулів навчання є врахування емоцій і різноманітності студентів. Це передбачає навчання, засноване на

унікальних когнітивних, емоційних і соціальних здібностях учнів [1].

Спираючись на теорію множинного інтелекту, Зохар і Маршалл у 2001 році зробили гігантський крок і запропонували новий інтелект, відомий як духовний інтелект, який працює незалежно та вимагає іншого розуміння зв'язку між внутрішнім життям, розумом і духом людини із зовнішнім світом. Це інтелект, який зосереджується на потенціалі вирішення проблем як студентами так й викладачами на макрорівні, зокрема проблем, пов'язаних зі значенням і цінністю різних способів життя [6]. Це виходить за межі розумових здібностей людини та звичайного психологічного розвитку, пов'язуючи особисте з надособистісним, а «я» – з духом. Як заявили Денні та інші [2], духовний інтелект може створити навчальну атмосферу, в якій студенти можуть повністю розкрити свій потенціал, оскільки вона використовує їхню здатність виділяти особисті значення життєвого досвіду, свідомості та критичного мислення. На підтримку цих переваг Зохар закликав до освіти, орієнтованої на принципи ДІ, яка враховує допитливість студентів і спонукає їх досліджувати свої попередні припущення щодо цінностей і подій та сприймати новий досвід.

Для Гарднера інтелект – це комбінація кількох здібностей, які задовольняють унікальні потреби та стилі людини. Він запропонував вісім типів інтелекту, включаючи лінгвістичний, логіко-математичний, просторовий, тілесно-кінестетичний, музичний, міжособистісний, внутрішньоособистісний і природничий. Люди з високим вербально-лінгвістичним інтелектом вправно володіють словами та мовами, тоді як люди з логіко-математичним інтелектом добре впораються з міркуваннями, числами, логікою, абстракціями та критичним мисленням. Крім того, він визначив тілесно-кінестетичний інтелект як загалом хорошу фізичну активність, як спорт, танці та створення речей. Міжособистісний інтелект стосується чутливості людини до почуттів,

емоцій, намірів інших і здатності працювати в групі, тоді як міжособистісний інтелект означає глибоке розуміння себе [4].

Конструкція ДІ як новий термін у педагогічній психології стосується регульованого використання духовної інформації для прискорення щоденного вирішення проблем і досягнення мети [3]. Це здатність використовувати та представляти духовні ресурси для підвищення повсякденної продуктивності та добробуту. Варто зазначити, що ДІ походить від поняття духовності та відрізняється від релігійності. В освіті ДІ об'єднує гнучкість і емоційну стійкість і відіграє вирішальну роль у допомозі студентам та викладачам зрозуміти свій світ і побудувати цілі та цінності [6]. Відповідно цей тип інтелекту може сприяти мотивації людини до дослідження, творчості, співпраці, самовладання, оволодіння ситуацією та надання послуг. На освітній арені ДІ стосується динамічної взаємодії внутрішнього життя розуму, студентів або викладачів та їх асоціації з навчальним досвідом і подіями.

У наявній літературі було запропоновано багато принципів і компонентів для побудови ДІ як складної змінної, пов'язаної зі студентами. Як приклад, Зохар запропонував 12 ключових принципів, що лежать в основі цієї важливої конструкції, як показано нижче: 1. *Самосвідомість*: знання та визнання того, у що ми віримо, цінуємо та що нас справді мотивує; 2. *Спонтанність*: життя моментом; 3. *Керуватися баченням і цінностями*: діяти на основі принципів і переконань і жити в гармонії з натхненням; 4. *Холізм*: бачення речей як інтегрованої системи з пов'язаними та переплетеними частинами; 5. *Співчуття*: глибоке співчуття; 6. *Святкування різноманітності*: цінування та прийняття інших разом з їхніми розбіжностями для формування пристрасного діалогу; 7. *Незалежність у просторі*: протистояння натовпу та наявність власних переконань; 8. *Смирення*: визнавати, коли ми були неправі й глибоко

сумніватися в собі; 9. *Схильність запитувати фундаментальне «чому?» запитання*: це є вкорінене в нашому бажанні зрозуміти та відкрити речі глибоко; 10. *Здатність переформатувати*: здатність бачити ширшу картину в ширшому контексті, щоб підключитися до ширшого бачення чогось; 11. *Позитивне використання труднощів*: мужність визнавати помилки, перешкоди й виклики та вчитися на них; 12. *Почуття покликання*: виконувати роботу з метою принести користь людству [6, с. 7]. Еммонс запропонував п'ять компонентів для конструкції ДІ, включаючи: (1) здатність вийти за межі фізичного та матеріального; (2) здатність переживати покращені стани свідомості; (3) здатність освячувати повсякденний досвід; (4) здатність використовувати духовні ресурси для вирішення проблем і (5) здатність бути доброчесним [3]. Кінг додав чотири елементи: критичного екзистенціального мислення, створення особистого сенсу, трансцендентного усвідомлення та розширення свідомого стану до конструкції ДІ [5].

Як одна з найважливіших цілей освіти і те, чого постійно прагнуть викладачі, залучення студентів до мовної освіти стало більш помітним і підкреслене позитивною психологією, яка надала ваги позитивним емоціям і внутрішньому стану студентів. Це багатогранна змінна, що стосується ступеня та якості залученості студентів медиків у виконанні завдань і заходів з іноземної мови в процесі змішаного навчання. Залученість студентів є відображенням їхньої внутрішньої мотивації, яка формується з часом і в позитивному академічному контексті та підвищує саму якість навчання. Що стосується вимірів цієї мета-конструкції, дослідження показують, що вона охоплює поведінкові, емоційні, когнітивні, агентські, академічні та соціальні виміри.

Дослідження показують, що залучення студентів може призвести до різноманітних позитивних академічних результатів і корелюється з досягненнями, мотивацією, навичками міжособистісного спілкування,

психосоціальною адаптацією, психологічною безпекою, ефективним навчанням, успіхом і культурою в класі. Незважаючи на ці дослідження, емпіричні дослідження зв'язку залученості студентів і ДІ, як двох конструктів у психології студента, потрібні в різних контекстах вивчення іноземної мови. Більше того, у цій сфері бракує достатнього дослідження взаємозв'язку інтелекту та позитивних емоцій, які мають тісний зв'язок між студентами медиками та їхнім навчанням. Тому настійно рекомендується проводити дослідження в цьому напрямі досліджень.

Узагальнюючи все вище перераховане треба відмітити, що ДІ може відігравати ключову роль у формуванні та підвищенні якості навчання іноземної мови в умовах змішаного навчання. Таким чином, це може мати наслідки для різних зацікавлених сторін, оскільки їхні знання про інтелект і позитивні емоції додають свіжого розуміння їхньої практики. Цей теоретичний огляд є цінним для викладачів, оскільки вони можуть працювати над методами, за допомогою яких вони можуть покращити ДІ своїх студентів та рівень залучення до вивчення іноземної мови. Вони також можуть ознайомитися з роллю змінних, пов'язаних із (ДІ) студента та емоцій у процесі навчання. Подібним чином, студенти можуть отримати вигоду від цього дослідження, оскільки воно може підвищити їхню обізнаність про силу їхніх розумових та духовних ресурсів для вирішення проблем і відчуття благополуччя в освіті.

Список використаних джерел:

1. Arnold, J., and Fonseca, M. C. (2004). Multiple intelligence theory and foreign language learning: A brain-based perspective. *Int. J. Engl. Stud.* 4, 119–136.
2. Denny, M., Weber, E. F., Wells, J., Stokes, O. R., Lane, P., and Denieffe, S. (2008). Matching purpose with practice: revolutionizing nurse education

with mita. Nurse Educ. Today 28, 100–107. doi: 10.1016/j.nedt.2007.03.004

3. Emmons, R. (2000). Is spirituality and intelligence? Motivation, cognition and the psychology of the ultimate concern. *Int. J. Psychol. Relig.* 10, 3–26. doi: 10.1207/S15327582IJPR1001_2
4. Gardner, H. (1983). *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences*. New York: Basic Books.
5. King, D. B. (2008). *Rethinking Claims of Spiritual Intelligence: A Definition, Model, and Measure* (Unpublished master's Thesis). Peterborough, ON, Canada: Trent University.
6. Zohar, D., and Marshall, I. (2001). *SQ Spiritual Intelligence: The Ultimate Intelligence*. London: Bloomsbury Publishing.